

บรรณานุกรม

- กนกทิพย์ บุญประคม. (2552). การพัฒนาชุดการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง ลิมิตและความต่อเนื่องของฟังก์ชัน รายวิชาคณิตศาสตร์เพิ่มเติม ค43202 สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคเหนือ, พิษณุโลก.
- เกษม วิจิโน. (2535). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และการให้ความร่วมมือต่อกลุ่ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. (2539). การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2545). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2536). ชุดการเรียนรู้การสอน. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กาญจนา เกียรติประวัติ. (2524). วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขจรศรี วรรณสถิตย์. (2544). ปัญหาในการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ของนิลิตวิชาเอกคณิตศาสตร์ระดับปริญญาตรี. ปริญญาานิพนธ์ กศ. ม. (คณิตศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ขวัญ เพ็ชร์ชัย. (2547). การศึกษาความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการพิสูจน์ทางคณิตศาสตร์ โดยใช้ชุดการเรียนรู้การสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (คณิตศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการพัฒนาการสอนและผลดีอุปการณ์การสอนคณิตศาสตร์. (2524). ชุดการเรียนรู้การสอนสำหรับครูคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

- จักรพันธ์ คุณา. (2559). การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การอภิปรายในชั้นเรียน. เชียงใหม่ :
โรงเรียนสันกำแพง.
- จินดารัตน์ มงคลเจริญสุข. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานของผู้เรียนกับผลการเรียน.
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิระประภา สุวรรณจักร. (2556). การส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ด้วยวิธีที่
หลากหลายของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์โดยใช้ปัญหา
ปลายเปิด. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชม ภูมิภาค. (2516). เทคโนโลยีการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). เอกสารประกอบการสอน ชุติวิชาสื่อการสอน ระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2545). เทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ณัฐวุฒิ กิรุ่งเรือง. (2545). ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพตาม
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : เขตโล่การพิมพ์.
- ดวงจันทร์ สมณะ. (2535). การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาคณิตศาสตร์. เชียงใหม่ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ทัศนา แคมมณี. (2542, มีนาคม - มิถุนายน). “การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง:
ชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL),” *ครุศาสตร์*. 27(3) : 15.
- ทัศนา แคมมณี. (2548). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ :
นิชนเอดเวอร์ไทซิง กรุ๊ป.
- นิคม ชมภูหลง. (2545). วิธีการและขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการจัดทำหลักสูตร
สถานศึกษา. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- นิรมล แจ่มจำรัส. (2526). กิจกรรมส่งเสริมคณิตศาสตร์ (บรรณาธิการ), เอกสารการสอนชุดวิชาการ
สอนคณิตศาสตร์ หน่วยที่ 8-15 หน้า 459 – 503. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

- นิโลบล นิมกังรัตน์. (2523). *อิงเกณฑ์ – อิงกลุ่ม*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บ้งอร อุนเมธา. (2541). “สอนอย่างไรจึงจะให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้,” *ราชภัฏยะเชิงเทรา*. 1(1) : 44.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2527). *การทดสอบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ*. กรุงเทพฯ:
โอเดียนสโตร์.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2545). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: บั๊ค พอยท์.
- ประเวศ วะสี. (2543). *ยุทธศาสตร์ทางปัญญาและการปฏิรูปการศึกษาที่พาประเทศพ้นวิกฤต*.
กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- ผ่องฉวี ไวยาวัจมาย. (2532). *การใช้ระเบียบวิธีแบบพหุทัศน์เพื่อศึกษาการแสดงแทนฟังก์ชันของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ ศูนย์ความเป็นเลิศ
ด้านคณิตศาสตร์. เอกสารอัดสำเนา.
- พงศธร มหาวิจิตร. (2550). *กิจกรรมเสริมสร้างทักษะ/กระบวนการคณิตศาสตร์ สาระการเรียนรู้
จำนวนและการดำเนินการและเรขาคณิต*. วารสารคณิตศาสตร์ สิงหาคม-ตุลาคม.
- พรศรี บุญรอด. (2545). *การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรื่องปริมาตร
และพื้นผิวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. (การมัธยมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัฒน์ อุดมกะวานิช. (2541). *หลักคณิตศาสตร์*. กรุงเทพฯ: พิทักษ์การพิมพ์.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2538). *การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์*.
กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัฒน์ อุดมกะวานิช. (2541). *หลักคณิตศาสตร์*. กรุงเทพฯ: พิทักษ์การพิมพ์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2541). *แนวคิดและแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการมัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

- พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์. (2550). ทักษะ 5C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญศรี สร้อยเพชร. (2542). ชุดการเรียนการสอน. นครปฐม: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ นครปฐม.
- ภัทรา นิกมานนท์. (2525). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- ขงยุทธ ทองจำรูญ. (2553). การส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบ เอส เอส ซี เอส สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยดส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุพิน พิพิธกุล. (2539). การเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพิน พิพิธกุล และปรีชา เนาว่าเย็นผล. (2537). “รูปแบบการเรียนการสอนพิชิต” ในประมวลสาระชุดวิชาสาระและวิทยวิธีทางวิชาคณิตศาสตร์ หน่วยที่ 8 – 11. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ดันบรรจง. (2531). สื่อการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รจนา รัตนานิคม. (2544). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องความน่าจะเป็นโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุจิร ภู่อาระ. (2545). แผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แอลที เพรส.
- วาริ ถิระจิตร. (2530). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วาสนา ชาวหา. (2522). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
โอเดียนสโตร์.

วีระ ไทยพาณิชย์. (2529). 57 วิธีสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สงวนศักดิ์ ปัญใจแก้ว. (2548). การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวปฏิรูป
การเรียนรู้. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2545). ตรรกศาสตร์เบื้องต้นและวิธีการ
พิสูจน์. กรุงเทพฯ: พัฒนาธุรกิจ.

สมศักดิ์ สันธะเวชชัย. (2521). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพาณิชย์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สิริพร ทิพย์คง. (2536). ทฤษฎีและวิธีสอนวิชาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สิริอรพิมพ์ กักเนียรนาท. (2558). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้การเรียนรู้
แบบประสบการณ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สุเทพ ทองอยู่. (2529). “การให้เหตุผล” ในเอกสารการสอนชุดวิชาตรรกศาสตร์ เขตและทฤษฎี
จำนวน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2545). การผลิตชุดการสอน. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบ
กฎหมาย.

สุรพล เกียนวัฒนา. (2528). การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปของไมโครคอมพิวเตอร์สำหรับการศึกษา.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุลัดดา ลอยฟ้า และคณะ. (2545 มกราคม - เมษายน). “ปฏิรูปการเรียนรู้สู่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง,” วารสารส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน. 11(1) : 4.

สุวิทย์ มูลคำ. (2550). กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

ไสว พิกขาว. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.

อารักษ์ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้ง เฮาส์.

อำพันธ์ เรือแก้ว. การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Bloom, Benjamin S. (1976). **Human Characteristics and School Learning**. New York: McGraw – Hill.

Bolton, N. (1977). **Concept Formation**. New York: Pergamon Press.

Borasi, R. (1989). “Algebraic Exploration of the Error,” **The Mathematics Teacher**. 79(4): 246 – 248.

Bruner, J. (1957). **A study of thinking**. New York: Wiley. (Reissued 1986 by Transaction Books, New Brunswick, NJ, as Citation Classic).

Gordon, L. (1973). **Module on Modules O – A**. Florida: Department of Education.

Kapfer, P. G. & Kapfer, B. M. (1972). **Learning Package in America Education**. Englewood Cliffs, N.T. : Education technology Publication.

Markel, William D. (1994). “The Role of Proof in Mathematics Education,” **School Science And Mathematics**. 94(6) : 291.

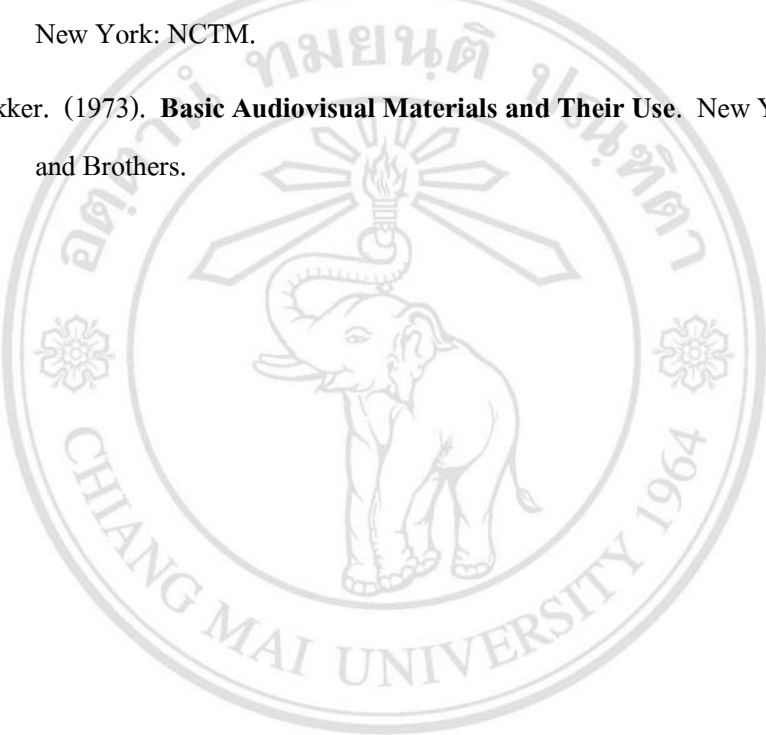
Moore, Robert Crumley. (1990). **College Students’ Difficulties in Learning to Do Mathematics Proofs**. (Online). Available: <http://dbonline.lib.cmu.ac.th/dao/detail.nsp>

Nichols, Joey De. (1994). **“The Effect of Cooperative Learning on Student Achievement And Motivation in a High School Geometry Class,”** Dissertation International. 55(3):460 –A

Thiessen, Diane et al. (1993). **Elementary Mathematical Method.** New York: Macmillan Publishing Company.

Wilson, Patricia S. (1993). **Research Ideas for The Classroom : High School Mathematics.** New York: NCTM.

Wittich; & Schukker. (1973). **Basic Audiovisual Materials and Their Use.** New York: Harper and Brothers.

The seal of Chiang Mai University is a circular emblem. It features a central figure of an elephant standing and facing left, with a traditional Thai umbrella (parasol) above its head. The elephant is surrounded by a circular border containing the university's name in Thai script at the top and 'CHIANG MAI UNIVERSITY 1964' in English at the bottom. There are decorative floral motifs on the sides.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved